



REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/20-02/13
URBROJ: 354-01/20-8
Zagreb, 27. listopada 2020.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice, te Jasnice Lozo i Zvonimira Jukića, članova, povodom žalbe žalitelja Lavčević Zadar d.o.o. Zadar, OIB: 13649971478, kojeg zastupaju odvjetnici iz Burić i Koudela odvjetničko društvo d.o.o., Šibenik, na odluku o davanju koncesije, u postupku dodjele koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena „Sridnjak“, broj objave: 2020/S 03K-0031511, davatelja koncesije Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, OIB: 19370100881, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13 i 74/14), članka 18. Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj 56/13 i 14/14), članka 96. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16; dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Lavčević Zadar d.o.o. Zadar kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Lavčević Zadar d.o.o. Zadar za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj koncesije Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb objavio je 1. rujna 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) obavijest o donošenju Odluke o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena „Sridnjak“ KLASA: UP/I-310-01/20-03/35, URBROJ: 526-03-03-01/1-20-4 od 21. kolovoza 2020. podnositelju zahtjeva Lavčević Zadar d.o.o., Zadar, broj objave: 2020/S 03K-0031511.

Na navedenu Odluku o davanju koncesije žalbu je 11. rujna 2020. izjavio žalitelj Lavčević Zadar d.o.o. Zadar, zastupan po odvjetnicima iz Burić i Koudela odvjetničko društvo d.o.o., Šibenik.

Žalitelj osporava zakonitost odluke o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju „Sridnjak“ i to isključivo točku 3. izreke navedene odluke u kojoj je određeno da se rok na koji se daje koncesija ima utvrditi ugovorom o koncesiji u trajanju do 1. svibnja 2022. godine.

Predlaže poništiti pobijanu točku 3. Odluke o davanju koncesije i potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kuna na ime nakade te odvjetnički trošak sastava žalbe Tbr.22. Odvjetničke tarife u iznosu od 81.250,00 kuna uvećan za 25 % PDV-a.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnom osporava žalbene navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od objave u EOJN RH, zahtjeva za dodjelu koncesija od 27. veljače 2020. godine, odluke o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena „Sridnjak“ od 21. kolovoza 2020. godine, cjelokupnog spisa predmeta KLASA:UP/I-310-01/20-03/35 Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta po zahtjevu Lavčević Zadar d.o.o. za dodjelu koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina tehničko-građevnog kamena na EP Sridnjak na zahtjev te drugih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba nije osnovana.

Žalitelj navodi da sporna točka 3. izreke odluke o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevinskog kamena na eksploatacijskom polju „Sridnjak“ kojom je određen rok na koji se daje koncesija do 1. svibnja 2022. godine, ne sadrži valjano obrazloženje i nije uopće moguće ispitati proces formiranja odluke, te da predstavlja povredu prava stranke odnosno radi se o umanjeњу stečenih prava. Navodi da prema važećem rješenju Općine Zadar, Općinskog komiteta za privredu od 30. ožujka 1982. godine odobrena je pravnom predniku žalitelja eksploatacija kamena na kamenolomu „Sridnjak“ te je takvim aktom stranka stekla određena prava, sukladno tada važećim propisima i prema predviđenim rezervama. Nakon tako stečenog prava na eksploataciju stranka uredno potvrđuje rezerve te konačno potvrđuje stanje rudnih rezervi na dan 31.12.2014. te na dan 31.12.2019. iz čega se može zaključiti da egzistiraju rudne rezerve na polju „Sridnjak“ a time i stečena prava koje se ne mogu ukinuti. Prema spornoj odluci rok za eksploataciju je do 1. svibnja 2022. godine, dakle u najboljem slučaju godinu i pol, pa se postavlja pitanje zbog čega bi stranci bilo onemogućeno eksploatacija i nakon 1. svibnja 2022. godine pošto je stanje rezervi takvo (na dan 31.12.2019. godine stanje rudnih rezervi 2.228.514 m³) da se može još eksploatirati dugi niz godina. Naime, racionalnim eksploatiranjem do 100 000 m³ godišnje, tako potvrđene rezerve moguće je eksploatirati skoro 20 godina, ističe žalitelj. Sukladno Rješenju o davanju koncesije kojim se zamjenjuje odobrenje za izvođenje rudarskih radova i kojim se utvrđuje eksploatacijskom polje „Sridnjak“ KLASA: UP/I-310-01/18-03/2978 od 28.11.2018. godine predmetno polje je određeno na rok od 20 godina od dana donošenja Rješenja o potvrđivanju mineralnih sirovina klasa: UP/I-310-01/16-03/116 od 10. srpnja 2015. godine koja činjenica jasno potvrđuje da je nadležno tijelo jasno utvrdilo stanje rezervi te utvrdilo rok na koji vrijedi eksploatacijsko polje. Naknadno bez ikakvog valjanog razloga ograničava rok na koji se sklapa ugovor o koncesiji na otprilike 18 mjeseci odnosno do 1. svibnja 2022. godine. Ovakvim postupanjem nadležno tijelo je povrijedilo odredbe članka 166. i 167. Zakona o rudarstvu kojim je u bitnom propisano da u slučaju da prvotnim odobrenjem za eksploataciju nije propisan rok,

novi rok će se odrediti na način da taj novi rok ne može biti duži od 40 godina, dok je koncept stečenih prava zanemaren i isključen.

U odgovoru na žalbu naručitelj prvenstveno iznosi kronologiju postupka davanja koncesije na navedenom eksploatacijskom polju od 2018. godine do donošenja pobijane odluke o davanju koncesije. U bitnom navodi da davatelj koncesije prilikom određivanja roka do 1. svibnja 2022. godine, nije umanjio prava žalitelja stečena po prijašnjim propisima, već je rok određen sukladno rješenju Općinskog komiteta za privredu Zadar, broj: UP/I-04-4659/1-1981 od 30. ožujka 1982. godine, rješenju o prijenosu prava i obveza Ureda za gospodarstvo u Zadru KLASA: UP/-310-01/00-01/04 od 10. travnja 2000. godine kojim se prenosi rješenje Općine Zadar, Općinskog komiteta za privredu od 30. ožujka 1982. godine na pravnog sljednika Lavčević Zadar d.o.o. i sklopljenog ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine od 27. lipnja 2000. godine. Davatelj koncesije navodi kako tumačenje žalitelja da se rok na koji se daje koncesija sukladno rješenju Općinskog komiteta za privredu Zadar od 30. ožujka 1982. godine može odrediti duže od 1. svibnja 2022. godine nije na zakonu utemeljen, a navedeno obrazlaže da je rok već određen u rješenju o prijenosu prava i obveza od 10. travnja 2000. godine temeljem kojeg je sklopljen ugovor o koncesije s rokom važenja do 1. svibnja 2022. godine te da je eksploatacijsko polje „Sridnjak“ utvrđeno na rok do 31. prosinca 2035. godine, na osnovu potvrđenih količina i kakvoće rezervi mineralnih sirovina, što ujedno ne znači da žalitelj po ranije stečenim pravima može ishoditi koncesiju do tog roka bez provedbi drugih radnji, primjerice potreba ishođenja lokacijske dozvole, izmjena i dopuna prostornih planova i sl.

U svrhu lakšeg razumijevanja predmetne problematike i ocjene predmetnog žalbenog navoda prvenstveno je potrebno iznijeti kronologiju postupka davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina (tehničko-građevnog kamena) na EP Sridnjak, koja proizlazi iz spisa predmeta nadležnog tijela, pod KLASA: UP/I-310-01/20-03/35 i ostalih dokaza ovog žalbenog postupka.

Rješenjem Općinskog komiteta za privredu Zadar broj: UP/I-04-0659/1-1981 od 30. ožujka 1982. godine pravnom predniku trgovačkog društva Lavčević Zadar d.o.o., Zadar (RO Ivan Lučić Lavčević, OOUR Građenje Zadar) odobrena je eksploatacija kamena u kamenolomu „Sridnjak“ (rezerve vapnenca izračunate su u količini od 2.564 853 m³ kod prerade oko 200 000 m³ litice i oko 300 000 m³ agregata godišnje).

Rješenjem Zadarske županije, Ureda za gospodarstvo KLASA: UP/I-310-01/00-01/04, URBROJ: 2182-02-1-00-3 od 10. travnja 2000. godine prenosi se rješenje Općinskog komiteta za privredu od 30. ožujka 1982. godine na pravnog sljednika Lavčević Zadar d.o.o. Zadar (preuzima sva prava i obveze prema Zakonu o rudarstvu i drugih zakona, a koji se odnose na eksploataciju tehničko-građevnog kamena u kamenolomi Sridnjak.

Temeljem rješenja od 10. travnja 2000. godine sklopljen je Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine od 27. lipnja 2000. godine, gdje je točkom 7. ugovora određeno slijedeće „Ovaj ugovor se potpisuje na rok do 1. svibnja 2022. godine ...“

Ministarstvo gospodarstva Povjerenstvo za utvrđivanje rezervi mineralnih sirovina donijelo je rješenje KLASA: UP/I-310-01/15-03/116 od 10. srpnja 2015. godine kojom se potvrđuju količine i kakvoća rezervi tehničko-građevnog kamena na polju Sridnjak u količini od 1.980.836 na dan 31. prosinca 2014. godine. Prema navedenom rješenju dokumentacija o stanju rezervi podliježe obnovi u roku 5 godina, tj. sa stanjem 31. prosinca 2019. godine. Krajnji rok za dostavu podataka i dokumentacije o stanju rezervi je 30. travnja 2020. godine.

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, po službenoj dužnosti izdalo je rješenje, KLASA: UP/I-310-01/18-03/297; URBROJ: 526-03-03-02/1-18-2 od 28. studenog 2018. godine o davanju koncesije, kojim se zamjenjuje odobrenje za izvođenje rudarskih radova i kojim se utvrđuje eksploatacijsko polje tehničko-građevnog kamena "Sridnjak". Temeljem navedenog rješenja (točke 6. izrijeke) trgovačko društvo Lavčević Zadar d.o.o.

Zadar bilo je u obvezi temeljem odredbe članka 166. stavka 3. Zakona o rudarstvu, podnijeti zahtjev i s Ministarstvom gospodarstva, poduzetništva i obrta do 31. prosinca 2019. godine sklopiti Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena "Sridnjak". U slučaju da imenovano trgovačko društvo ne ispuni rok određen točkom 6. izreke rješenja, nadležno ministarstvo će ukinuti predmetno rješenja (točka 8. izreke rješenja).

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta zaprimilo je 3. siječnja 2020. godine zahtjev trgovačkog društva Lavčević Zadar d.o.o. Zadar, za produženje roka određenog točkom 6. izrijeka rješenja Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, KLASA: UP/I-310-01/18-03/297; URBROJ: 526-03-03-02/1-18-2 od 28. studenog 2018. godine. Kao razlog zahtjeva za produženja roka naveden je pokrenuti upravni postupak pod KLASA: UP/I-310-01/19-03/320 od 2. prosinca 2019. godine za provjeru Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju "Sridnjak"- Prva dopuna". Navedeni zahtjev nadležno ministarstvo je ocijenilo vjerodostojnim te nije donijelo rješenje određeno točkom 8. izrijeka odnosno rješenje o ukidanju predmetnog rješenja.

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, dopisom KLASA: UP/I-310-01/18-03/297; URBROJ: 526-03-03-02/1-20-4, od 10. veljače 2020. godine pozvalo je trgovačko društvo Lavčević Zadar d.o.o. Zadar da u roku od 15 dana od dana zaprimanja citiranog dopisa dostavi zahtjev za sklapanje Ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena "Sridnjak".

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrt zaprimilo je 27. veljače 2020. godine zahtjev trgovačkog društva Lavčević Zadar d.o.o. Zadar za dodjelu koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina tj. tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju "Sridnjak".

Temeljem navedenog zahtjeva Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta po službenoj dužnosti izdalo je rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja tehničko-građevnog kamena "Sridnjak" KLASA; UP/I-310-01/20-03/35; URBROJ: 526-03-03-01/1-20-2 od 28. veljače 2020. godine. Temeljem navedenog rješenja imenovano trgovačko društvo mora do 30. lipnja 2020.godine s ministarstvom nadležnim za rudarstvo sklopiti Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju „Sridnjak“, te je točkom 10. tog rješenja određeno da će se ugovor sklopiti na rok ne duži od 1. svibnja 2022. godine, a isti rok će se utvrditi u odluci o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na polju „Sridnjak“. Točkom 11. izrijeka tog rješenja određeno je da trgovačko društvo prije izdavanja Odluke o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju "Sridnjak" mora ishoditi rješenja Povjerenstva o utvrđivanju rezervi mineralnih sirovina o potvrdi količine i kakvoće rezervi tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena "Sridnjak".

Istovremeno, Trgovačko društvo Lavčević Zadar d.o.o. po punomoćniku pokrenulo je pri Upravnom sudu u Splitu upravni spor za poništenje točke 10. izrijeka rješenja Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, KLASA: UP/I-310-01/20-03/35; URBROJ: 526-03-03-01/1-20-2, od 28. veljača 2020. godine.

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, Povjerenstvo za utvrđivanje rezervi mineralnih sirovina rješenjem KLASA: UP/I-310-01/20-3/76 od 2. lipnja 2020. godine povodom zahtjeva imenovanog trg. društva za ocjenu elaborata o rezervama tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju „Sridnjak“ – šesta obnova), donijelo je zaključak o prihvaćanju dostavljenog elaborata i potvrdilo količinu i kakvoću rezervi mineralnih sirovina na tom polju od 2.228,514 m³.

Trgovačko društvo Lavčević Zadar d.o.o. Zadar dopunilo je zahtjev 22. srpnja 2020. godine, Odlukom Ministarstva poljoprivrede, KLASA: 940-06/19-01/241; URBROJ: 525-11/0567-20-9, od 9. srpnja 2020. godine, o osnivanju prava služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske u svrhu eksploatacije mineralnih sirovina na

eksploatacijskom polju "Sridnjak", kojom je među ostalim navedeno da se donošenjem citirane odluke stavlja izvan snage Odluke osnivanju prava služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske u svrhu eksploatacije mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena "Sridnjak", Ministarstva poljoprivrede, KLASA: 940-06/19-01/241, URBROJ: 525-11/0900-19-2 od 5. srpnja 2019. godine i KLASA: 940-06/19-01/241, URBROJ: 525-11/0567-19-6 od 29. studenoga 2019. godine.

U konačnici, Ministarstvo gospodarstva i održivoga razvoja donijelo je pod brojem KLASA: UP/I-310-01/20-03/35; URBROJ: 526-03-03-01/1-20-4 21. kolovoza 2020. godine Odluku o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju tehničko-građevnog kamena "Sridnjak", trgovačkom društvu Lavčević Zadra d.o.o., Zadar. Točka 3. Odluke glasi „Rok na koji se daje koncesija, utvrditi će se u trajanju odo 1. svibnja 2022. godine, ugovorom o koncesiji za eksploatacijsku mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju „Sridnjak“.

Uvidom u EOJN RH utvrđeno je da je davatelj koncesije objavio Odluku o davanju predmetne koncesije iz koje je razvidno da je riječ o koncesiji za korištenje općeg ili drugog dobra vrijednosti ispod EU praga; da je riječ o koncesiji za zahtjev (prema članku 39. Zakona o koncesijama) u vezi s posebnim propisom Zakonom o rudarstvu te da je predmet koncesije eksploatacija mineralnih sirovina na području Općine Bibinje u Zadarskoj županiji.

Prema članku 18. Zakonu o rudarstvu, koji se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje kao *lex specialis*, pravna zaštita tijekom cijelog jedinstvenog postupka za davanje koncesije za eksploataciju provodi se u skladu s odredbama Zakona o koncesijama.

Zakon o koncesijama u članku 1. stavku 2. sadrži opću normu koja propisuje da se na pitanja koja nisu uređena tim Zakonom odgovarajuće primjenjuju posebni zakoni te propisi kojima se uređuje javna nabava.

Člankom 30. stavkom 1. Zakona o koncesijama, propisano je da se odredbe glave III. dijela prvog tog Zakona primjenjuju na koncesiju za usluge te na koncesiju za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra čija je procijenjena vrijednost manja od vrijednosnog praga iz članka 4. toga Zakona. Stavkom 3. toga članka propisano je da se, iznimno od stavka 1. toga članka, koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra može dati na zahtjev u skladu s člankom 39. ovoga Zakona.

Prema članku 39. stavku 1. točki 2. Zakona o koncesijama, koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra može se iznimno dati neposredno na zahtjev gospodarskog subjekta kada je to gospodarskom subjektu, koji je već proveo istraživanje mineralnih sirovina na nekom prostoru na temelju dozvole nadležnog tijela, nužno radi sklapanja ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na prostoru koji je bio predmet istraživanja, a u skladu s odredbama propisa koji uređuju istraživanje i eksploataciju mineralnih sirovina. Zahtjev za dobivanje koncesije mora sadržavati između ostalog i rok na koji se zahtijeva davanje koncesije.

Članak 166. stavak 1. Zakona o rudarstvu određuje da fizičkoj osobi ili pravnoj osobi koja je na temelju pravomoćnog akta – odobrenja za izvođenje rudarskih radova izdanog po prijašnjim propisima stekla pravo na eksploataciju mineralne sirovine, to odobrenje zamjenjuje se za rješenje o davanju koncesije radi usklađenja s propisima o koncesijama i odredbama ovoga Zakona do isteka roka navedenog u tom odobrenju. Prema stavku 2. toga članka ako u odobrenju nije naveden rok do kojeg se mogu izvoditi rudarski radovi, preostali rok će se utvrditi rješenjem sukladno provjerenim rudarskim projektima temeljem kojih je doneseno odobrenje, a isti ne može biti duži od 40 godina. Stavkom 3. toga članka propisano je da na temelju rješenja kojim se zamjenjuje odobrenje za koncesiju tijelo nadležno za rudarstvo sklapa ugovor o koncesiji.

Sukladno članku 403. ZJN 2016 u žalbenom postupku svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice

utvrđuju, dok je žalitelj obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi.

Među strankama žalbenog postupka nije sporno da je odlukom o davanju koncesije za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju Sridnjak od 21. kolovoza 2020. godine Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja nakon provedenog upravnog postupka dalo koncesiju trgovačkom društvu Lavčević Zadar d.o.o., Zadar te da je točkom 3. navedene odluke propisano „Rok na koji se daje koncesija utvrditi će se u trajanju do 1. svibnja 2022. godine, Ugovorom o koncesiji...“

Među strankama žalbenog postupka sporna je zakonitost roka na koji se daje koncesija (do 1. svibnja 2022. godine) odnosno je li odluka u tom dijelu valjana obrazložena i predstavlja li povredu žaliteljevih stečenih prava.

Iz stanja spisa proizlazi da je nadležno tijelo sukladno članku 166. stavku 1. Zakona o rudarstvu od 10. travnja 2000. godine donijelo rješenje o davanju koncesije kojim je zamijenjeno odobrenje Općinskog komiteta Zadar od 30. ožujka 1982. godine, a kojim je pravnom predniku žalitelja (RO Ivan Lučić Lavčević, OOUR Građenje Zadar) odobrena eksploatacija kamena u kamenolomu „Sridnjak“ (rezerve vapnenca izračunate su u količini od 2.564 853 m³ kod prerade oko 200 000 m³ litice i oko 300 000 m³ agregata godišnje). Rješenjem o davanju koncesije od 10. travnja 2000. godine Lavčević Zadar d.o.o. Zadar preuzima sva prava i obveze prema Zakonu o rudarstvu i drugih zakona, a koji se odnose na eksploataciju tehničko-građevnog kamena u kamenolomu „Sridnjak“. Dakle, žalitelj je kao pravni slijednik ovlaštenika stekao pravo na eksploataciju mineralnih sirovina rješenjem nadležnog tijela od 10. travnja 2000. godine. Budući da rok na koji je stečeno pravo na eksploataciju nije bio određen u odobrenju od 1982. godine, a sukladno članku 166. stavku 2. Zakona o rudarstvu preostali rok se treba utvrditi rješenjem u skladu s provjerenim rudarskim projektima, pri čemu isti ne može biti dulji od 40 godina, nadležno tijelo za rudarstvo je na temelju rješenja od 10. travnja 2000. godine sklopilo 27. lipnja 2000. godine Ugovor o koncesiji sa žaliteljem s rokom važenja do 1. svibnja 2022. godine. Iz prednje navedenog ovo tijelo je utvrdilo da je rok na koji se daje koncesija određen sukladno rješenju Općinskog komiteta za privredu Zadar, broj: UP/I-04-4659/1-1981 od 30. ožujka 1982. godine, rješenju o prijenosu prava i obveza Ureda za gospodarstvo u Zadru klasa: UP/-310-01/00-01/04 od 10. travnja 2000. godine i sklopljenog Ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine od 27. lipnja 2000. godine. S tim u svezi potrebno je navesti kako žalitelj pogrešno smatra da rok na koji je određeno eksploatacijsko polje „Sridnjak“ (31.12.2035. godine) ujedno predstavlja rok na koji žalitelj ima pravo eksploatacije mineralnih sirovina na tom polju. Žalitelj dakle, pogrešno poistovjećuje samo postojanje polja sa svojim pravom eksploatacije istoga. Navedeno nema uporište u Zakonu o koncesijama. Naime, prema članku 3. stavku 1. Zakona o koncesiji, koncesija je pravo koje se stječe ugovorom. Ugovor o koncesiji za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra je upravni ugovor, u pisanom obliku, čiji je predmet gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra za koje je zakonom određeno da je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, kako je to propisano člankom 3. stavkom 3. toga Zakona.

S obzirom na činjenice iznesene tijekom žalbenog postupka u odnosu na ovaj žalbeni navod, te imajući u vidu iznesenu kronologiju postupka davanja koncesije ocjenjuje se da žalitelj nije dokazao da pobijana odluka o davanju koncesije u pogledu roka nije valjana obrazložena i da predstavlja povredu stečenih prava žalitelja, pa je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. tog Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave.

Slijedom svega navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kuna na ime naknade te odvjetnički trošak sastava žalbe Tbr.22. Odvjetničke tarife u iznosu od 81.250,00 kuna uvećan za 25 % PDV-a Prema članku 431. stavku 2. ZJN 2016 Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, Stavak 4. tog članka propisuje da u slučaju odustajanja od žalbe, odbijanja ili odbacivanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka.

S obzirom da je žalba žalitelja neosnovana, ne pripada mu pravo na naknadu troškova žalbenog postupka pa je stoga odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

**ZAMJENIK PREDsjedNICE**
Anđelko Rukelj


Stranke žalbenog postupka:

1. Lavčević Zadar d.o.o. Zadar, Novogradiška 10
2. Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78